

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 17. august 2018
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Julie Christine Gade
Mikkelsen
Sagsnr.: 2018-730-0212
Dok.: 811310

UDKAST

Forslag til Lov om ændring af straffeloven (Freds- og ærekrænkelser)

§ 1

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 977 af 9. august 2017, som ændret bl.a. ved lov nr. 257 af 10. april 2018, § 6 i lov nr. 503 af 23. maj 2018 og senest ved lov nr. 718 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

I § 264 d, stk. 1, 1. pkt., ændres »offentlighed« til: »en bredere offentlighed«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Straffelovens kapitel 27 om freds- og ærekrænkelser indeholder bl.a. regler om krænkelse af privatlivets fred (§§ 263-264 d). Reglerne har navnlig til formål at beskytte enkeltpersoner mod privatlivskrænkelser.

I en moderne digital verden er det vigtigt, at straffelovens regler om freds- og ærekrænkelser er tidssvarende og beskytter den enkeltes privatliv på passende vis. Videregivelse af oplysninger om andres private forhold på internettet kan generelt indebære alvorlige privatlivskrænkelser. Oplysningerne kan på internettet spredes meget vidt og meget hurtigt, og de kan i praksis være vanskelige og i visse tilfælde næsten umulige at få slettet igen. Der er dermed en større risiko for betydelige skadevirkninger og mere vedvarende krænkelser, end der f.eks. er ved krænkelser gennem trykte aviser, tidsskrifter, bøger, tv eller radio, hvor oplysningerne i princippet også vil kunne fremskaffes og tilgås på et senere tidspunkt, men hvor deres generelle tilgængelighed er langt mere begrænset efter udgivelsen eller udsendelsen end oplysninger, som er spredt på internettet.

Der har efter Justitsministeriets opfattelse vist sig et særligt behov for en styrket og mere tidssvarende beskyttelse af den enkeltes privatliv mv. i form af en udvidet beskyttelse mod uberettiget videregivelse af nøgenbilleder.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Uberettiget videregivelse af meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Straffelovens § 264 d kriminaliserer den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. Bestemmelsen finder endvidere anvendelse, hvor meddelelsen eller billedet vedrører en afdød person.

Bestemmelsen i straffelovens § 264 d omfatter meddelelser og billeder, uanset hvordan disse er fremkommet.

Bestemmelsen kriminaliserer videregivelse, hvilket omfatter videregivelse i enhver form, herunder både privat og offentlig videregivelse. Den blotte forevisning af billeder er ikke omfattet, medmindre forevisningen indebærer, at der videregives en meddelelse vedrørende en andens private forhold. Bestemmelsen omfatter i øvrigt ikke selve fotograferingen.

Efter bestemmelsen skal videregivelsen være uberettiget. Heri ligger, at ikke enhver handling, der er omfattet af gerningsindholdet, vil være strafbar. Der kan generelt gives samtykke til de handlinger, der er omfattet af straffelovens § 264 d, hvorefter handlingen ikke er uberettiget. Samtykket skal være givet til selve videregivelsen samt til videregivelsens omfang. Det er som udgangspunkt den, som er afbildet, som kan give samtykke. Et samtykke vil i almindelighed kunne tilbagekaldes, indtil videregivelse er sket, hvorimod tilbagekaldelse af et samtykke normalt ikke vil kunne tillægges betydning i forhold til en videregivelse, der allerede er sket.

Beskyttelsen efter § 264 d angår identificerbare enkeltpersoner. Der skal i forbindelse med kravet om identifikation tages hensyn til alle omstændighederne i forbindelse med meddelelsen eller billedet. Identifikation kan ske ud fra selve meddelelsen eller billedet, tilhørende tekst eller andre omstændigheder i forbindelse med videregivelse. Det følger bl.a. af retspraksis, at sløring af et ansigt ikke nødvendigvis er tilstrækkeligt til at forhindre, at der kan ske identifikation. I Østre Landsrets dom af 31. marts 1999 (gengivet i UfR 1999.1154/2 Ø) kunne et barn således genkendes på sit tøj, hår, kropsholdning, mv., på trods af sløring, mens en kvinde i Østre Landsrets dom af 10. juni 1987 (gengivet i UfR 1987.859 Ø) blev genkendt af ansatte i sin mands virksomhed, selvom hendes identitet var søgt sløret ved en sort streg over hendes øjne.

Beskyttelsen efter § 264 d, stk. 1, 1. led angår »private forhold«. Herunder hører bl.a. interne familieforhold, seksualforbindelser, sygdom, stof- eller spiritusmisbrug, selvmord og selvmordsforsøg. Oplysninger om uddannelse, erhverv og arbejde vil derimod normalt ikke angå private forhold. Oplysninger om, at en person har begået et strafbart forhold, falder antagelig uden for beskyttelsen, men vil efter omstændighederne kunne være strafbart efter straffelovens § 267 om ærekrænkelser eller databeskyttelseslovgivningen. Omvendt kan oplysninger om, at den pågældende har været offer for en forbrydelse – afhængig af det strafbare forholds karakter – falde inden for beskyttelsen. Beskyttelsen antages også at omfatte foreningers private forhold.

Beskyttelsen gælder i forhold til både rigtige og urigtige oplysninger om de pågældende private forhold.

Det er som udgangspunkt karakteren af meddelelsen eller billedet, der er afgørende for, om en offentliggørelse er berettiget, men stedet og omstændighederne omkring en fotografering kan også have betydning.

Beskyttelsen efter § 264 d, stk. 1, 1. pkt., 2. led angår billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. Denne del af bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 89 af 29. marts 1972 om ændring af borgerlig straffelov, af lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov m.m., af lov om rettens pleje og af lov om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse (privatlivets fred m.m.), som bl.a. bygger på Straffelovrådets betænkning nr. 601/1971 om privatlivets fred.

Formålet med ændringen var at give mulighed for at ramme udbredelse af billeder taget uden for et privat område og under sådanne omstændigheder, at det på forhånd var klart, at en offentliggørelse ville virke overordentligt krænkende. Det blev samtidig forudsat, at 2. led alene skulle have et snævert anvendelsesområde bl.a. af hensyn til nyhedsmidlernes virksomhed. Dette blev markeret med formuleringen: »billeder af den pågældende under omstændigheder, der *åbenbart* kan forlanges unddraget offentligheden«.

Straffelovrådet udtalte bl.a., at hovedsynspunktet måtte være, at personer, der befinder sig uden for det hjemlige område, må være forberedt på at kunne blive fotograferede, og at optagelsen kan blive brugt af pressen, uden at der bør være plads for nogen diskussion af, hvorvidt offentligheden havde nogen berettiget interesse i at se optagelsen. Omvendt ville det ikke være rigtigt at foretage en afvejning af pressens interesse i frit at kunne bruge billeder over for den enkeltes interesse beskyttelse mod at se sig selv udstillet offentligt således, at pressens interesse i enhver situation burde have overvægt.

Straffelovrådet fandt således, at der burde gælde en strafferetlig beskyttelse i de tilfælde, hvor den private, uden at vedkommende selv har haft nogen direkte indflydelse på det, er bragt i den pågældende situation, som tilfældet f.eks. vil være med en trafikulykke, hvor en person er afbildet med klæderne i stærk uorden. En strafbestemmelse burde derimod ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor den pågældende selv har bragt sig i den ekstraordinære situation, selv om vedkommende ikke har tænkt på muligheden for at blive foto-

graferet. Som et konkret eksempel på sidstnævnte blev der peget på en person, der dyrker nøgenbadning på en øde strand, uden at vide at vedkommende er blevet fotograferet med teleobjektiv, hvorefter billedet derefter offentliggøres på en sådan måde, at identiteten fremgår.

I Højesterets dom af 10. juni 2010 (gengivet i UfR 2010.2448 H) blev en chefredaktør for et ugeblad frifundet for overtrædelse af straffelovens § 264 d efter i ugebladet at have vist billeder af en kendt studievært, som topløs og i gravid tilstand badede på en offentlig, men næsten mennesketom, strand. Højesteret henviste som begrundelse for frifindelsen til ovennævnte bemærkninger til § 264 d. Der kan desuden henvises til Østre Landsrets dom af 6. juli 2015 (gengivet i UfR 2015.3802 Ø), hvor en person ligeledes blev frifundet for overtrædelse af straffelovens § 264 d efter at have offentliggjort filmsekvenser med titlerne ”perverse svin” og ”liderbasser”, der viste fem nøgenbadende mænd.

Deling eller offentliggørelse af nøgenbilleder, som ikke er optaget, mens personen befandt sig på et offentligt tilgængeligt sted, herunder billeder eller videoer af seksuel karakter, uden samtykke fra den afbildede person, vil derimod som udgangspunkt være strafbart efter § 264 d. Der vil også efter omstændighederne være tale om en overtrædelse af straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser i forhold til den afbildede.

For så vidt angår pornografiske billeder og videoer af personer under 18 år, herunder fiktive pornografiske afbildninger, der fremstår tilnærmelsesvis som billeder og videoer af personer under 18 år, gælder, at videregivelse straffes efter straffelovens § 235, stk. 1, om udbredelse af børnepornografi. Dette gælder uanset, om der foreligger samtykke til optagelsen og eventuelt også videregivelsen.

2.1.1.2. Strafferammen i straffelovens § 264 d, stk. 1, er bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Efter stk. 2 kan straffen imidlertid stige til 3 år, hvis der under hensyn til oplysningernes eller videregivelsens karakter og omfang eller antallet af berørte personer foreligger særligt skærpende omstændigheder.

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

2.1.2.1. Det er Justitsministeriets opfattelse, at der er behov for at udvide straffelovens beskyttelse mod videregivelse af nøgenbilleder af personer i det offentlige rum, som ikke nødvendigvis er af seksuel eller pornografisk karakter.

Videregivelse af nøgenbilleder udgør i mange tilfælde en alvorlig privatlivskrænkelse, som kan have store konsekvenser for den forurettede. Det gælder, uanset om billedet er taget i soveværelset, på en øde strand eller på et mere befolket sted.

Den hidtidige beskyttelse efter § 264 d, stk. 1, 1. pkt., 2. led er baseret på et grundlæggende synspunkt om, at en person, som frivilligt optræder nøgen i det offentlige rum, i almindelighed må anses for at have givet afkald på en strafferetlig beskyttelse mod efterfølgende videregivelse af billeder heraf. Adfærden anses således som et generelt afkald på beskyttelse. Det gælder, uanset om videregivelsen er sket til få personer eller som en offentliggørelse på en spiseseddel for et dagblad.

Justitsministeriet er enig i det grundlæggende synspunkt, hvorefter en person, som frivilligt optræder nøgen i det offentlige rum, i en vis udstrækning har accepteret risikoen for, at der efterfølgende vil kunne blive videregivet billeder heraf til andre personer, herunder til medierne. Justitsministeriet er endvidere enig i, at vedkommende således i et vist omfang kan anses for at have givet afkald på en strafferetlig beskyttelse mod videregivelse.

Det er imidlertid samtidig Justitsministeriets opfattelse, at der er behov for i højere grad end efter gældende ret at foretage en konkret vurdering af, hvilken form for "offentlighed" man har måttet indse, at man kunne blive genstand for, når man eksempelvis optræder nøgen på et offentligt tilgængeligt sted. Den omstændighed, at man har sat sig selv i en situation, hvor andre kan se og tage billeder af en uden tøj, bør således ikke i sig selv indebære, at man skal tåle, at billederne videregives til en potentielt ubegrænset kreds af personer, der ikke var til stede det pågældende sted.

På baggrund af ovenstående finder Justitsministeriet ikke, at en person, som færdes nøgen i det offentlige rum, generelt bør anses for at have givet afkald på en strafferetlig beskyttelse mod enhver form for videregivelse af nøgenbilleder efter § 264 d. Efter Justitsministeriets opfattelse bør den pågældende således kun anses for at have givet afkald på beskyttelsen, hvis han eller hun i den konkrete situation måtte påregne, at der kunne blive videregivet nøgenbilleder af denne på en given måde.

2.1.2.2. Det foreslås, at straffelovens § 264 d, stk. 1, 1. pkt., 2. led, der omfatter uberettiget videregivelse af billeder af en person under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget *offentligheden*, ændres, således at

beskyttelsen udvides til at gælde for uberettiget videregivelse af billeder af en person under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget *en bredere offentlighed*.

Der er med ændringen tilsigtet en mindre udvidelse af det snævre anvendelsesområde for straffelovens § 264 d, stk. 1, 1. pkt., 2. led. Der er med ændringen navnlig tilsigtet en udvidelse for så vidt angår videregivelse af nøgenbilleder.

Med anvendelsen af begrebet *en bredere offentlighed* tilkendes gives det, at den strafferetlige beskyttelse mod videregivelse af billeder ikke afhænger af, om billedet er taget på et i princippet offentligt sted og dermed ikke kan forlanges unddraget en abstrakt offentlighed, men at det afgørende må være, hvilken offentlighed det har været påregneligt for den pågældende, at man ville kunne blive genstand for. At et billede er taget under tilstedeværelsen af flere – og potentielt et ubegrænset antal – personer på et offentligt tilgængeligt sted, medfører således ikke i sig selv, at et billede heraf straffrit kan videregives f.eks. på internettet, heller ikke selv om den pågældende person kunne have undgået krænkelser ved at have undladt at optræde nøgen.

Det vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde, om et nøgenbillede er omfattet af den foreslåede ændring. Der skal i forbindelse med vurderingen tages stilling til, om forurettede kunne påregne, at der i den konkrete situation ville blive taget billeder, som kunne blive videregivet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer for det første, at et billede af en nøgen person, som er taget på et offentligt tilgængeligt sted, men hvor kun ganske få personer er til stede, f.eks. på en øde strand eller lignende, som altovervejende udgangspunkt ikke må videregives. Hvis man befinder sig nøgen på det, man opfatter som et stort set mennesketomt sted, kan man således som udgangspunkt ikke påregne, at man vil blive fotograferet, og at billedet vil blive delt.

Karakteren af videregivelsen vil endvidere kunne have betydning for, om videregivelsen må anses som påregnelig. En person, der nøgenbader på en offentlig strand, skal således ikke generelt set kunne påregne, at der vil blive taget billeder, som videregives med det primære formål at udstille vedkommende nøgen. Omvendt må det antageligvis være påregneligt, at man, hvis man opholder sig på en befolket strand en sommerdag, vil kunne komme med i baggrunden af eksempelvis et turistfoto, som kan blive lagt på Facebook.

Det vil således heller ikke være i strid med bestemmelsen at offentliggøre et generelt stemningsbillede fra en sommerdag på stranden, uanset at der i baggrunden måtte figurere en nøgenbadende eller en topløs solbader.

Endvidere må der i almindelighed videregives nøgenbilleder, hvis de er taget i en situation, hvor vedkommende eksempelvis optræder nøgen som et statement eller for at påkalde sig opmærksomhed. Den pågældende må i disse situationer kunne påregne, at adfærden kan give anledning til videregivelse af billeder, og vedkommende har derved givet afkald på en strafferetlig beskyttelse efter § 264 d. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en person bader nøgen i et springvand på en offentlig plads. Det samme gælder under særlige arrangementer, hvor der på forhånd kan forventes en vis mediedækning, herunder til festivaller, parader, koncerter og demonstrationer. I sådanne situationer kan nøgenbilleder ikke åbenbart forlanges unddraget en bredere offentlighed.

Der skal foretages en helhedsvurdering, hvor billedets fokus, eventuelt ledsagende tekst, konteksten for videregivelse af billedet og en eventuel samfundsmæssig eller nyhedsmæssig interesse i at dele billedet skal tages i betragtning.

Det bemærkes, at straffelovens § 264 d skal fortolkes i lyset af den Europæiske Menneskeretskonvention (EMRK), herunder navnlig artikel 8 om ret til respekt for privatliv og familieliv og artikel 10 om ytringsfrihed og de retningslinjer, der følger af Menneskerettighedsdomstolens praksis.

Det bemærkes endvidere, at straffen for videregivelse af nøgenbilleder i strid med den foreslåede ændring som udgangspunkt bør medføre en fængselsstraf, der i almindelighed afhængig af de konkrete omstændigheder i sagen har samme eller et lavere niveau, som straffen for de digitale sexkrænkelser, der allerede straffes efter straffelovens § 264 d. Straffen vil efter omstændighederne skulle udmåles efter § 264 d, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1 og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes at medføre yderligere sager for politiet, anklagemyndigheden og domstolene samt en øget strafmasse for kriminalforsorgen.

Det er Justitsministeriets vurdering, at det vil dreje sig om få sager, og de økonomiske konsekvenser, der er forbundet med lovforslaget, vurderes derfor at være begrænsede. Udgifterne hertil vil på den baggrund blive afholdt inden for myndighedernes eksisterende økonomiske rammer.

Lovforslaget vurderes ikke at have øvrige implementeringskonsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 17. august 2018 til den 14. september 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Samtlige byretter, 105.dk, ABC for mental sundhed, Advokatrådet, Agenda, Aktionæren, Aller Media A/S, Altinget.dk, Amnesty International, Arbejderen, ARIST-JOURNALIST, Arkitekturforum, ATLAS Magasin, Avisen Kommunen, Avisen.dk, Bauer Media, Berlingske, Berlingske Media, Beskæftigelsesministeriet, BFE, Bias, Bladpulgens Fordelingsudvalg, Bonnier Publications A/S, Bornholms Tidende, Brain Food, BT, ByggeTeknik (Dagens Byggeri), BygTek, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Børsen, Casablanca Film, COIN, Computerworld, CSR – Horisont Gruppen A/S, Dagbladet Holstebro-

Struer-Lemvig, Dagbladet Licitationen, Dagbladet Ringkøbing-Skjern, DAGBLADET/Frederiksborg Amts Avis, Dagens Byggeri, Dagens Medicin, DAILY POST, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Danmarks Vækstråd, Dansk Aktionærforening, Dansk Annoncørforening (DAF), Dansk Anti-Stalking Forening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Journalistforbund, Dansk Kvindesamfund, Dansk PEN, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Døves Landsforbund, Danske Medier, Danske Mediers Forum, Danske Regioner, DanWatch.dk, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Korte Avis, DENFRI, Der Nordschleswiger, Det Kriminalpræventive Råd, Det nye DOXA, Det nye Zetland, dknyt ApS, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Egmont International Holding A/S, Ekstra Bladet, Erhvervs- og Vækstministeriet, Erhvervsfilosofi.dk, Erhvervsstyrelsen, Fagbladet 3F, Fagbladet FOA, Fagbladet Folkeskolen ApS, Filmmagasinet Ekko, Finans, Flensborg Avis, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Kulturtidsskrifter, Foreningen af Danske Lokale Ugeaviser, Foreningen af Offentlige Anklagere, Frederiksborg Amts Avis, Friktion – magasin for køn, krop og kultur, Fyens Stiftstidende, Fyns Amt Avis, Føljeton, Globalnyt, GOLDBERG, HavneFront, Helsingør Dagblad, Herning Folkeblad, Horsens Folkeblad/Horsens Exclusive, IDG Danmark, Information, Ingeniøren, Innovationsforum, InsideBusiness, Institut for Menneskerettigheder, IT-Branchen, Joan-Søstrene, JP/Politikens Hus, Justitia, Justitsministeriet, JydskeVestkysten, Jyllands Posten, Jysk Fynske Medier, KidsNews, Kjerteminde Avis, Kommunen, Kommunernes Landsforening (KL), Koncentrat (tidligere arbejdstitel: 3 minutter), Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Korrespondenterne, Kreativitet & Kommunikation, Kristeligt Dagblad, Kulturministeriet, Kvinderådet, Landbrugsavisen, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisationen af Kvindekri- secentre (LOKK), Licitationen – Byggeriets Dagblad, Limfjord Plus, Lolland-Falsters Folketidende, 84 Magasinet KBH, Mandag Morgen, Mandag Morgen Media ApS, Medienævnet, MetroXpress A/S, Midtjyllands Avis, Minartikel.dk, Modkraft.dk, Morsø Folkeblad, Motormagasinet, Multimedieforeningen, mydailyspace, Neo, Netavisen Pio, Netudgaven.dk, newsbreak.dk, Nordjyske Medier, Nordjyske Stiftstidende, Nordvestnyt, Numbers Talk To Me, Ny Netavis, Nyforskning.dk, Nyhedsmagasinet Critico, Nyhedsmagasinet Danske Kommuner, Offerrådgivningerne i Danmark, Opinionen, Out & About, Papercut Issues som nyhedsplatform, Politiforbundet, Politiken, Pressenævnet, Qvark, Randers Amtsavis, Red Barnet, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rigsrevisionen, Ryk Verden News, Samsø Posten, Seksualpolitisk Forum, Silkeborg Nyt, Sjæl-

landske, Skive Folkeblad, Slots- og Kulturstyrelsen, Socialfremtid.dk, Substans, Søndagsavisen A/S, Sønderborg-NYT – gratis lokale nyheder, The Copenhagen Post m.fl., The Murmur, Third Ear, Trykkefrihedsselskabet, TV-Kalundborg.dk, Tyskland.Watch, Uddannelsesnyheder.dk, Udfordringen, Vejle Amts Folkeblad, Version2, Viborg Stifts Folkeblad, Vildnis, Watch Medier, Weekendavisen, Weekly-Online-Daily- Copenhagen Post, Wingman Media A/S, www.danwatch.dk, Your Danish Life, the expat magazine, Zaman Iskandinavya, Økonomisk Ugebrev og Århus Stiftstidende.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/Min-dre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/Merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	De økonomiske konsekvenser, der er forbundet med lovforslaget, vurderes at være begrænsede, og udgifterne hertil vil blive afholdt inden for myndighedernes eksisterende økonomiske ramme.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	<table style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td data-bbox="630 179 798 414">Ja</td> <td data-bbox="798 179 1147 414">Nej</td> </tr> <tr> <td></td> <td data-bbox="798 179 1147 414">X</td> </tr> </table>	Ja	Nej		X
Ja	Nej				
	X				

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter straffelovens § 264 d straffes den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden, med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Bestemmelsen finder også anvendelse, hvor meddelelsen eller billedet vedrører en afdød person.

Det foreslås, at straffelovens § 264 d, stk. 1, 1. pkt., 2. led, ændres, således at der ikke uberettiget må videregives billeder af en person under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget *en bredere offentlighed*.

Der er herved tilsigtet en mindre udvidelse af anvendelsesområdet for straffelovens § 264 d, stk. 1, 1. pkt., 2. led. Der er med den foreslåede ændring navnlig tiltænkt en udvidelse for så vidt angår videregivelse af nøgenbilleder.

Nøgenbilleder skal forstås som billeder, herunder videoer og lignende, hvor en persons bryster, bagdel eller kønsdele fremgår. Det vil bero på en konkret vurdering, om billedet viser så meget af enten kønsdele, bryster eller bagdel, at forholdet er omfattet af bestemmelsen. Billeder af personer, der er iført undertøj eller badetøj, herunder bikini, vil ikke være omfattet af den foreslåede ændring. Den foreslåede ændring finder anvendelse, uanset om billedet kan karakteriseres som seksuelt eller pornografisk.

Ved den foreslåede ændring af ordlyden fra ”offentligheden” til ”en bredere offentlighed” tilsigtes det at fastslå, at det forhold, at en person eksempelvis har bevæget sig nøgen ud i det offentlige rum, ikke indebærer, at man har givet afkald på enhver strafferetlig beskyttelse i forhold til udbredelse i en hvilken som helst offentlighed. Man vil således efter omstændighederne godt kunne færdes nøgen i det offentlige rum i accept af, at man er synlig

for en afgrænset offentlighed uden derved at have givet afkald på beskyttelse i forhold til videregivelsen af et billede heraf i en bredere offentlighed. Den omstændighed, at en person optræder nøgen på et offentligt tilgængeligt sted med mange personer til stede, medfører således ikke i sig selv, at et ethvert billede heraf efterfølgende kan videregives f.eks. på internettet eller gennem et massemedie.

Det vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde, om en person ved at færdes nøgen i det offentlige rum har givet afkald på en strafferetlig beskyttelse mod videregivelse af nøgenbilleder. Der skal i forbindelse med vurderingen tages stilling til, om forurettede i den konkrete situation måtte kunne påregne, at der ville kunne blive taget billeder, som ville blive videregivet på en given måde.

Ved vurderingen heraf vil der bl.a. kunne lægges vægt på, om nøgenbilledet er taget under omstændigheder, hvor den nøgne kun var sammen med en eller meget få andre personer, eller om den nøgne kunne iagttages af et større antal personer.

Er billedet taget på et sted, hvor der kun er ganske få personer til stede, f.eks. på en øde strand, vil enhver videregivelse af billedet i almindelighed være i strid med den foreslåede ændring. Der kan således være tale om et billede, der er taget på en øde strand, i en øde skov eller i øvrigt på et sted, hvor personen på billedet kunne have en berettiget forventning om, at den pågældende var alene, eller at blot meget få andre kunne se den pågældende. Det vil i disse tilfælde normalt ikke være påregneligt for vedkommende, at der videregives nøgenbilleder af denne til andre personer eller til et massemedie. Den pågældende kan derfor ikke med sin adfærd antages at have givet afkald på den strafferetlige beskyttelse mod videregivelse. Den foreslåede ændring vil således indebære, at samme omstændigheder, som forelå i Højesterets dom af 10. juni 2010 (gengivet i UfR 2010.2448 H), vil være omfattet af den strafferetlige beskyttelse.

Er der tale om, at billedet er taget på et sted, hvor et større antal personer kan iagttage den nøgne person, f.eks. på en befolkede strand eller i en befolkede park, kan karakteren af og omstændighederne omkring videregivelsen af billedet være afgørende for, om der er tale om en strafbar videregivelse. Der skal foretages en helhedsvurdering, hvor bl.a. billedets fokus, eventuelt ledsagende tekst, konteksten for videregivelse af billedet og en eventuel samfundsmæssig eller nyhedsmæssig interesse i at dele billedet skal tages i be-

tragtning. En person, som optræder nøgen i det offentlige rum, kan som udgangspunkt ikke påregne, at der videregives billeder, som alene har til formål at udstille vedkommende nøgen. Den pågældende kan dermed heller ikke ved sin adfærd antages at have givet afkald på en strafferetlig beskyttelse mod en sådan videregivelse.

Det vil således i almindelighed være i strid med bestemmelsen, hvis der videregives billeder fra en offentlig strand, og billedet udelukkende viser en identificerbar nøgen person. Omvendt vil det i almindelighed ikke være i strid med bestemmelsen at videregive et generelt stemningsbillede fra en sommerdag på stranden, herunder turist- og familie billeder, uanset at der i baggrunden måtte figurere en nøgenbadende eller en topløs solbader. Personer på stranden må sædvanligvis kunne påregne, at der bliver taget denne type af billeder med henblik på efterfølgende videregivelse eller offentliggørelse. Det bemærkes, at den omstændighed, at den nøgne person alene fremgår på en lille del – eventuelt i den ene side – af billedet, ikke i sig selv indebærer, at billedet kan videregives, hvis f.eks. billedet er taget sådan for at skjule, at formålet med videregivelsen er at vise den nøgne person.

På den baggrund vil det ikke være i strid med bestemmelsen, hvis en forælder uploader et billede på Facebook af sine børn, der f.eks. bygger sandslotte på en strand eller leger i en park, selv om en identificerbar nøgen person figurere i billedets baggrund. Tilsvarende gør sig gældende, hvis et massemedie ønsker at bringe en reportage om vejret eller badevandstemperaturerne, der indeholder billeder fra en befolket strand, hvor en eller flere identificerbare personer solbader topløse eller nøgne.

Det bemærkes, at det fortsat er hensigten, at anvendelsesområdet for straffelovens § 264 d, stk. 1, 1. pkt., 2. led, skal være relativt snævert. Den foreslåede ændring er således ikke tiltænkt at skulle finde anvendelse i situationer, hvor det er helt atypisk, at en person optræder nøgen i det offentlige rum, og det dermed er påregneligt, at det vil påkalde sig særlig opmærksomhed, herunder situationer, hvor vedkommende optræder nøgen som et statement eller som led i en særlig happening. Den pågældende må i disse særlige situationer kunne påregne, at adfærd kan give anledning til videregivelse af billeder, og vedkommende må derfor anses for at have givet afkald på beskyttelsen efter § 264 d. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en person bader nøgen i et springvand på en offentlig plads. Det samme gælder under særlige arrangementer, hvor der på forhånd kan forventes en vis mediedækning, her-

under til festivaller, parader, koncerter, demonstrationer mv. I sådanne situationer kan nøgenbilleder ikke åbenbart forlanges unddraget en bredere offentlighed.

Det bemærkes, at det fortsat kun er uberettiget videregivelse af nøgenbilleder, der omfattes af den ændrede bestemmelse. Dette indebærer i almindelighed, at f.eks. forældres videregivelse af billeder på eksempelvis Facebook af deres mindre børn, der bader eller leger uden tøj på, falder uden for bestemmelsens anvendelsesområde. Det vil således ikke være strafbart, hvis en forælder deler et billede på sociale medier af sit barn, som bader nøgen på stranden. Endvidere vil videregivelse kunne ske med samtykke fra den nøgne person.

Det bemærkes endelig, at straffelovens § 264 d skal fortolkes i lyset af den Europæiske Menneskeretskonventions (EMRK) bestemmelser, herunder navnlig artikel 8 om ret til respekt for privatliv og familieliv og artikel 10 om ytringsfrihed, og de retningslinjer, der følger af Menneskerettighedsdomstolens praksis.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2019. Loven finder anvendelse på forhold, der er begået efter lovens ikrafttræden, jf. straffelovens § 3, stk. 1.

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse vedrører lovens territoriale gyldighed og fastslår, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Færøerne har pr. 1. marts 2010 overtaget lovgivningskompetencen på det strafferetlige område. For Grønland gælder en særlig kriminallov. Der er derfor ikke foreslået hjemmel til at sætte lovforslaget i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I straffeloven, jf. lovbekendtgørelsen nr. 977 af 9. august 2017, som ændret bl.a. ved lov nr. 257 af 10. april 2018, § 6 i lov nr. 503 af 23. maj 2018 og senest ved lov nr. 718 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 264 d. Med bøde eller fængsel indtil 6 måneder straffes den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. Bestemmelsen finder også anvendelse, hvor meddelelsen eller billedet vedrører en afdød person.</p>	<p>I § 264 d, stk. 1, 1. pkt., ændres »offentlighed« til: »en bredere offentlighed«.</p>
<p><i>Stk. 2. ---</i></p>	